

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Sanoku – Wydział IV Pracy w składzie:

Przewodniczący : SSR Elżbieta Domańska

Ławnicy : Grażyna Jagodzińska, Katarzyna Gibała

Protokolant : sekr. sądowy Anna Wójcik

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2018 r. w Sanoku

sprawy z powództwa M. N. PESEL: (...),

przeciwko pozwanemu (...) Sp. z o.o. w Ł. KRS: (...), (...) Sp. z o.o. w K. KRS (...), G. R. i A. R.

o ustalenie stosunku pracy, wydanie świadectwa pracy, zapłatę wynagrodzenia,

zapłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy,

I. u s t a l a, że powódka M. N. c. J. i T., ur. (...) zamieszkała T. (...), (...)-(...) S. była zatrudnioną u pozwanego w (...) Sp. z o.o. w Ł. na podstawie umowy o pracę na czas nie określony w okresie od dnia 17 lipca 2015 r. do dnia 25 sierpnia 2015 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pomocy kuchennej, kelnerki, osoby sprzątającej za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2 770 zł. brutto w Ośrodku (...) w D.. Umowa o pracę na czas nie określony rozwiązała się na mocy porozumienia stron (art. 30 § 1 pkt. 1 k.p.).

II. n a k a z u j e pozwanemu (...) Sp. z o.o. w Ł. wydanie powódce M. N. c. J. i T., ur. (...) zamieszkałej T. (...), (...)-(...) S. świadectwa pracy stwierdzającego, iż była ona zatrudnioną u pozwanego w (...) Sp. z o.o. w Ł. na podstawie umowy o pracę na czas nie określony w okresie od dnia 17 lipca 2015 r. do dnia 25 sierpnia 2015 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pomocy kuchennej, kelnerki, osoby sprzątającej za wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 2 770 zł. brutto w Ośrodku (...) w D.. Umowa o pracę na czas nie określony rozwiązała się na mocy porozumienia stron (art. 30 § 1 pkt. 1 k.p.), z tym zastrzeżeniem, iż prawomocny wyrok zastąpi to oświadczenie.

III. z a s ą d z a od pozwanego (...) Sp. z o.o. w Ł. na rzecz powódki M. N. kwotę 13 888,22 zł. (słownie: trzynaście tysięcy osiemset osiemdziesiąt osiem złotych 22/100 gr.) brutto wraz z ustawowymi odsetkami od kwot brutto:

1.) 4 390,64 zł.(słownie: cztery tysiące trzysta dziewięćdziesiąt złotych 64/100 gr.) od dnia 11 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za pracę w tym pracę w godzinach nadliczbowych w lipcu 2015 r.;

2.) 8 835,53 zł (słownie: osiem tysięcy osiemset trzydzieści pięć złotych 53/100 gr.) od dnia 11 września 2015 r. do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za pracę w tym pracę w godzinach nadliczbowych w sierpniu 2015 r.;

3.) 662,05 zł. (sześćset sześćdziesiąt dwa złote 5/100 gr.) od dnia 11 września 2015 r. do dnia zapłaty tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy;

IV. o d d a l a powództwo względem pozwanych (...) Sp. z o.o. w K., A. R. i G. R.;

V. z a s ą d z a od pozwanego (...) Sp. z o.o. w Ł. na rzecz powódki M. N. kwotę 200 zł (dwieście złotych) tytułem kosztów procesu;

VI. z a s ą d z a od pozwanego (...) Sp. z o.o. w Ł. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Sanoku kwotę 1 394,19 zł. (słownie: jeden tysiąc trzysta dziewięćdziesiąt cztery złote 19/100 gr.) w tym kwotę 695 zł. (słownie: sześćset dziewięćdziesiąt pięć złotych) tytułem opłaty od pozwu oraz kwotę 699,19 zł. (słownie: sześćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 19/100 gr.) tytułem kosztów opinii biegłego;

VII. o d s t ę p u j e od obciążania powódki kosztami procesu należnymi na rzecz pozwanych (...) Sp. z o.o. w K., A. R. i G. R.;

VIII. nadaje wyrokowi w pkt. III do kwoty 2 770,00 zł (słownie: dwa tysiące siedemset siedemdziesiąt złotych) rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IVP 204/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Sanoku z dnia 15 lutego 2018 r.

Pozwem z dnia 22 grudnia 2015 r., skierowanym przeciwko pozwanemu – G. R. **powódka M. N.** wniosła o ustalenie istnienia stosunku pracy w okresie od dnia 17 lipca 2015 r. do dnia 25 sierpnia 2015 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pomocy kuchennej, kelnerki, osoby sprzątającej za wynagrodzeniem miesięcznym 2 770 zł. brutto w Ośrodku (...) w D. i nakazanie pozwanemu wydania jej świadectwa pracy oraz zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 10 584,72 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności do dnia zapłaty tytułem zaległego wynagrodzenia za pracę w miesiącu lipcu, sierpniu 2015 r. i wynagrodzenia z tytułu niewypłaconego ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop. (pozew z dnia 22 grudnia 2015 r. k. 2-5)

W odpowiedzi na powyższe, pozwany G. R. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż nigdy nie pozostawał z powódką w żadnych relacjach pracowniczych, nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej, ani nie zatrudniał żadnego pracownika, nie jest również właścicielem Ośrodka (...) w D.. (odpowiedź na pozew z dnia 11 lutego 2016 r. – k. 13- 15)

Pozwany (...) Sp. z o.o. w Ł., wezwany przez Sąd do złożenia odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa, uzasadniając swoje stanowisko tym, iż powyższa Spółka nie jest właścicielem Ośrodka (...) w D., a w okresie swej działalności nie zatrudniał powódki, ani nie pozostawał z nią w jakimkolwiek stosunku prawnym, który mógłby być uznany za stosunek zatrudniania albowiem nigdy nie zlecał żadnych czynności tej osobie. Pozwany nigdy nie zawierał również z powódką umowy o pracę. (odpowiedź na pozew z dnia 4 lutego 2016 r. – k. 10 - 11)

Na rozprawie w dniu 7 czerwca 2016 r. Sąd wezwał do udziału w sprawie (...) Sp. z o.o. w K., a to wobec przedłożonej przez stronę pozwaną umowy zlecenia datowanej na dzień 18 lipca 2015 r. na podstawie której, powódka miała świadczyć pracę na rzecz tej spółki, a której ostatecznie M. N. nie podpisała, twierdząc że nigdy nie została jej okazana. (...) Sp. z o.o. w K. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu Prezes Zarządu Ł. O. podał, że pozwana spółka nie posiada akt osobowych powódki, albowiem nigdy nie łączył jej stosunek pracy z powódką. (postanowienie z dnia 7 czerwca 2016 r. 64v, pismo procesowe pozwanej spółki z dnia 4.07.2016 r. k72-73; odpowiedź na pozew z dnia 4 lipca 2016 r. – k. 74 – 75)

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2016 r. do udziału w sprawie w charakterze pozwanego została wezwana A. R., która w odpowiedzi na pozew z dnia 10 listopada 2016 r. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu uzasadniając swoje stanowisko tym, iż nigdy nie zatrudniała powódki. Nieruchomość, na której znajduje się Ośrodek (...) w D. otrzymała od męża G. R. w drodze darowizny w dniu 3 lipca 2015 r. W sezonie letnim 2015 nie prowadziła Ośrodka. Ośrodek był wdzierżawiony, zatem nie mogło dojść do przejścia pracownika na podstawie art. 23⁽¹⁾ k.p. Ośrodkiem tym nie administrował również mąż pozwanej A. R.- G. R..

(postanowienie z dnia 25 października 2016 r. – k. 134, odpowiedź na pozew z dnia 28 listopada 2016 r. – k. 143 – 144)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. N. ma 49 lat, jest osobą bezrobotną. Mieszka w miejscowości T., oddalonym o około 140 km od miejscowości D., w której położony jest Ośrodek (...)dzierżawiony od dnia 10 stycznia 2010 r. przez pozwanego Spółkę z o.o. (...) w Ł. od właściciela tej nieruchomości najpierw G. R., a obecnie od dnia 4 stycznia 2016 r. A. R. (synowej J. R. prokurenta (...) Sp. z o.o. w Ł., której prezesem zarządu jest Ł. O.).

(dowód: odpis z księgi wieczystej (...) – k. 111 - 116, umowa dzierżawy z dnia 10 stycznia 2010 r., umowa dzierżawy z dnia 4 stycznia 2016 r. – k. 410, 413, odpis KRS (...) Sp. z o.o. w Ł. – k. 50-59).

W dniu 16 lipca 2015 r. powódka M. N. i reprezentujący pozwanego Spółkę z o.o. (...) w Ł. prokurent J. R., który jest również ojcem G. R. i teściem A. R. w imieniu spółki z o.o. (...) w Ł. zawarł, ustną umowę o pracę, której pisemne potwierdzenie zadeklarował się wydać powódce niebawem. Dopiero pod koniec pracy D. G. na polecenie J. R. sporządził umowę o pracę

(datowaną na dzień 17 lipca 2015r.), której powódka ostatecznie nie przyjęła z uwagi na brak zapłaty wynagrodzenia za pracę. M. N. została zatrudniona przez pozwanego Spółkę z o.o. (...) w Ł. na stanowisku pomocy kuchennej, kelnerki, osoby sprzątajacej, w pełnym wymiarze czasu pracy, z miejscem wykonywania pracy w Ośrodku (...) w miejscowości D., w zamian za wynagrodzenie miesięczne, na które składała się kwota wynagrodzenia zasadniczego w wysokości 1 600,00 zł. netto (2 200 zł. brutto) i premia w wysokości 400 zł. (570 zł. brutto) co stanowi łącznie kwotę 2 770 zł. brutto. Podczas pracy na rzecz spółki z o.o. (...) w Ł. powódka M. N. otrzymywała polecenia, przede wszystkim od B. R., ale również od J. R. i D. G., co w danym dniu ma wykonać.

Pracując w tym Ośrodku w sezonie letnim, zgodnie z pierwotnymi uzgodnieniami powódka M. N. miała sprzątać domki, ale ostatecznie pomagała w kuchni, sprzątała domki, myła naczynia, podawała posiłki gościom, wywieszała pranie, a następnie składała. Powódka nie otrzymała od pozwanej Spółki pisemnego zakresu czynności, tylko ustny od J. R. i jego żony B. R..

Polecenia związane z pracą powódka otrzymywała od J. R. i jego żony oraz od kierującego Ośrodkiem i wypłacającego wynagrodzenia pracownikom D. G.. J. R. odkładał w czasie podpisanie z powódką umowy o pracę. Pytany przez nią kiedy otrzyma pisemną umowę o pracę denerwował się dlaczego jest taka niecierpliwa. Powódka M. N. pracowała u pozwanego w (...) Sp. z o.o. w Ł. od dnia 17 lipca 2015 r. do dnia 25 sierpnia 2015 r. Jest to okres sezonu letniego, kiedy natężenie turystyczne i obłożenie Ośrodka (...) w D. jest duże każdego roku. Powódka w tym okresie pracowała od godziny 6.30 do godziny 21.00, 22.00 od poniedziałku do niedzieli włącznie. Dzień wolny, który udało się jej w tym czasie uzyskać u pozwanego to był dzień 29 lipca 2015 r. Poza tym jednym dniem, cały czas była w pracy. Powódka w tym okresie pracy nocowała w jednym z domków na terenie Ośrodka.

Za dwa miesiące pracy lipiec i sierpień 2015 r. pozwana Spółka, a w jej imieniu jeden z jej pracowników D. G., zapłaciła powódce kwotę 1 350 zł netto. W dniu 25 sierpnia 2015 r. doszło do rozmowy pomiędzy powódką M. N., a pracownikiem D. G. w kwestii zapłaty za jej pracę. Wówczas pracownik ten nakazał opuścić powódce ośrodek. Wtedy M. N. spakowała swoje rzeczy i opuściła Ośrodek już nie wracając.

Zgodnie z opinią wydaną przez biegłego księgowego W. G. w okresie od 17 lipca 2015 r. do 31 lipca 2015 r. powódka M. N. przepracowała 144:30 godzin nadliczbowych, zaś w okresie od 1 sierpnia 2015 r. do 25 sierpnia 2015 r. – 251:30, za które zgodnie z opinią główną biegłego przyjmującą, iż stałe miesięczne wynagrodzenie powódki wynosiło kwotę 2 770 zł., na która składa się wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 2 200 zł brutto plus stała premia w wysokości 570 zł. brutto. Zgodnie z wyliczeniem biegłego należy się powódce zapłata za te przepracowane godziny nadliczbowe odpowiednio za lipiec 2015 r. w kwocie 5 004,95 zł., za sierpień 2015 r. w kwocie 9 889,05 zł., co łącznie stanowi kwotę 14 894 zł. Pozwany przez ten okres zatrudnienia zapłacił powódce M. N. kwotę 1 667,83 zł, o którą należało pomniejszyć należne jej wynagrodzenie (14 894 zł – 1 667,83 zł = 13 226,17zł).

(dowody: zeznania świadków D. P. -k. 24v – 25v, D. G.– k. 65 – 66, J. K. – k. 36-37, P. B. – k. 207 – 209, zeznania pozwanego A. R. – koperta k.259; zeznania pozwanego G. R. – koperta k. 310; zeznania powódki M. N. - k. 64v, k. 65v-66 akt sprawy VI P 197/15; opinia główna biegłej sądowej z zakresu księgowości i rozliczeń finansowych W. G. z dnia 27 listopada 2017 r. – k. 373 – 376)

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dowodów uznając je za wystarczające do poczynienia ustaleń faktycznych i rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Dowodom z dokumentów Sąd dał wiarę, albowiem dokumenty te nie budzą żadnych wątpliwości zarówno co do ich formy, jak i treści, strony nie podważyły skutecznie mocy dowodowej tych dokumentów.

Czyniąc ustalenia faktyczne w sprawie Sąd oparł się na przesłuchaniu powódki, albowiem jej zeznania w kluczowych kwestiach, w tym w szczególności co do czasu pracy oraz charakteru łączącej strony więzi prawnej znalazły oparcie w pozostałym materiale osobowym, w szczególności z zeznań świadków. Przedłożone przez powódkę zestawienia, jej sądowe zeznania oraz zeznania świadków: D. P., D. G., P. B. w tych kwestiach tworzą przekonującą, czytelną całość. Świadkowie w sposób spójny przedstawili okoliczności dotyczące charakteru świadczonej przez powódkę na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. w Ł. pracy, czasu pracy i zasad wynagradzania, podporządkowania, zakresu powierzonych zadań i miejsca świadczenia pracy. Kwestia pozostawiania powódki ze stroną pozwaną w stosunku pracy w świetle ujawnionych w toku postępowania okoliczności nie budzi wątpliwości. Treść ustaleń wskazuje na to, że pozwany (...) Sp. z o.o. w Ł. traktował powódkę jako swojego pracownika, chociaż on sam temu zaprzecza. Na zeznaniach pozwanych Ł. O. w imieniu spółki (...) Sp. z o.o. w K., A. R. oraz G. R. Sąd oparł się w zakresie niespornych między stronami faktów i faktów znajdujących potwierdzenie w zeznaniach powódki i przesłuchanych świadków.

Każda ze stron ustalony stan faktyczny inaczej interpretuje wyciągając z niego odmienne dla siebie skutki prawne.

Sąd uwzględnił w całości sporządzoną w przedmiotowej sprawie w dniu 27 listopada 2017 r. opinię biegłej z zakresu księgowości i finansów W. G. jako rzetelną, sporządzoną przez osobę posiadającą stosowną wiedzę teoretyczną i doświadczenie zawodowe, udzielającą odpowiedzi na wszystkie sformułowane pytania. Opinia zawiera wyliczenia mające oparcie w zebranych w sprawie dowodach i przepisach prawa pracy, wobec czego Sąd przyznał jej walor wiarygodnego dowodu i oparł na niej ustalenia faktyczne w sprawie. Sąd nie skorzystał z opinii uzupełniającej biegłego księgowego W. G. z dnia 14 grudnia 2017 r. uznając, iż stałym wynagrodzeniem powódki przez okres jej pracy na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. w Ł. było nie tylko wynagrodzenie zasadnicze, które miała otrzymywać w wysokości 1 600 zł. netto, ale również premia w kwocie 400 zł. netto, którą pozwany miał jej obowiązek wypłacić w każdy miesiąc z uwagi na tzw. „ruch”, który w sezonie letnim w Ośrodku (...) jest cały czas.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią 29 § 2 kodeksu pracy (nazywanego dalej: k.p.) umowę o pracę zawiera się na piśmie. Niedopełnienie wymogów co do formy pisemnej nie wywiera jednakże ujemnych skutków prawnych w sferze stosunku pracy. Umowa ustna jest ważna, skuteczna i wiąże strony, przy czym w razie sporu co do faktu zawarcia ustnego porozumienia, zgodnie z ogólnymi regułami dowodzenia przewidzianymi w art. 6 kodeksu cywilnego strona wywodząca skutki prawne z treści ustnej umowy jest obowiązana wykazać jej zawarcie przy pomocy wszelkich środków dowodowych. W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa obowiązek udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Jeżeli strona powodowa udowodniła fakty przemawiające za zasadnością powództwa, to na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia ekscpecji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.04.1982 r. w sprawie o Sygn. akt I CR 79/82).

Mając na uwadze powyższe reguły dowodzenia i zebrany w sprawie materiał dowodowy, zdaniem Sądu, powódka M. N. wykazała, iż w okresie od dnia 17 lipca 2015 r. do dnia 25 sierpnia 2015 r. łączył ją stosunek pracy z pozwanym (...) Sp. z o.o. w Ł. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku pomocy kuchennej, kelnerki, osoby sprzątającej za wynagrodzeniem w wysokości 2 770 zł. brutto miesięcznie. Łączący strony stosunek

prawny był umową o pracę, bowiem świadczą o tym charakterystyczne dla takiego stosunku cechy, takie jak osobisty charakter świadczenia pracy, podporządkowanie kierownictwu (...) sp. z o. o. w Ł., które miało charakter ogólny (organizacyjny), ciągłość stosunku pracy, określony rodzaj i miejsce wykonywania pracy. Czas pracy powódki, określony był charakterem nałożonych na nią obowiązków, wynagrodzenie powódki było niezmiennie przez cały okres trwania umowy i pozwany ponosił ryzyko niewypłacenia tego wynagrodzenia. Godziny pracy powódki nie były stałe, bowiem uzależnione były od potrzeb pozwanego, specyfiki działalności prowadzonej w Ośrodku (...) w D.. Jak już wskazano wyżej pozwany (...) Sp. z o.o. w Ł. kwestionował charakter więzi łączącej go z powódką, jak również ilość godzin pracy dziennie powódki na jego rzecz i przez to wymiar należnego jej wynagrodzenia za pracę. Postępowanie dowodowe wykazało jednak ile faktycznie powódka godzin dziennie pracowała na rzecz tego pozwanego, przez ile dni w tygodniu i potwierdziło nie wypłacanie na jej rzecz przez (...) Sp. z o.o. w Ł. należnego wynagrodzenia.

W takim, więc stanie rzeczy Sąd ustalił, że powódka M. N. była zatrudnioną u pozwanego w (...) Sp. z o.o. w Ł. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w okresie od dnia 17 lipca 2015 r. do dnia 25 sierpnia 2015 r., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pomocy kuchennej, kelnerki, osoby sprzątającej za wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 2 770 zł. Umowa o pracę na czas nieokreślony rozwiązała się na mocy porozumienia stron. (art. 30 § 1 pkt. 1 k.p.) (pkt I wyroku).

Konsekwencją powyższych ustaleń Sądu było nakazanie pozwanemu (...) Sp. z o.o. w Ł., po myśli art. 97 k.p., wydania powódce świadectwa pracy stwierdzającego jej okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w okresie od dnia 17 lipca 2015 r. do dnia 25 sierpnia 2015 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pomocy kuchennej, kelnerki, osoby sprzątającej, za wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 2 700 zł., która to umowa rozwiązała się na mocy porozumienia stron (art. 30 § 1 pkt. 1 k.p.), z zastrzeżeniem, że w razie nie wykonania tego obowiązku prawomocne orzeczenie Sądu zastąpi to oświadczenie (pkt. II wyroku).

Postępowanie dowodowe wykazało, że strona pozwana (...) Sp. z o.o. w Ł. za przepracowane godziny w normatywnym czasie pracy nie wypłaciła powódce całego należnego wynagrodzenia za jej pracę w lipcu i sierpniu 2015 r., wobec czego Sąd zasądził od pozwanego (...) Sp. z o.o. w Ł. na rzecz powódki kwotę 13 888,22 zł. brutto tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w tym kwoty brutto:

- 4 390,64 zł (słownie: cztery tysiące trzysta dziewięćdziesiąt złotych 64/100 gr.) od dnia 11 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty,

- 8 835,53 zł (słownie: osiem tysięcy osiemset trzydzieści pięć złotych 53/100 gr.) od dnia 11 września 2015 r. do dnia zapłaty; a ponadto

- kwotę 662,05 zł (słownie: sześćset sześćdziesiąt dwa złote 5/100gr.) od dnia 11 września 2015 r. do dnia zapłaty tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

Z zebranych w sprawie dowodów wynika, że strony nie ustaliły terminu wypłaty wynagrodzenia, wobec czego, mając na uwadze treść art. 85 § 2 k.p. Sąd przyjął, że wynagrodzenie miało być płatne raz w miesiącu z dołu, niezwłocznie po ustaleniu jego pełnej wysokości, nie później jednak niż w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego. Dlatego też Sąd przyjął, że pozwany powinien był wypłacić powódce wynagrodzenie najpóźniej w dniu 10 – go następnego miesiąca kalendarzowego. Po tym dniu pozwany zalegał z jego zapłatą, co uzasadnia odsetki od dat wskazanych w tym punkcie wyroku (pkt. III wyroku).

Praca wykonywana ponad obowiązujące pracownika normy czasu pracy, a także praca wykonywana ponad dobowy przedłużony wymiar czasu pracy, wynikający z obowiązującego pracownika systemu i rozkładu czasu pracy stanowi pracę w godzinach nadliczbowych (art. 151 k.p.). Stosownie do treści art. 151 § 1 k.p. za pracę w godzinach nadliczbowych, oprócz normalnego wynagrodzenia, przysługuje dodatek w wysokości 100% wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w nocy, w niedziele i święta niebędące dla pracownika dniami pracy, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy, w dniu wolnym od pracy udzielonym pracownikowi w zamian

za pracę w niedzielę lub w święto, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy oraz w wysokości 50% wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w każdym innym dniu.

Postępowanie dowodowe wykazało, że powódka świadczył pracę w godzinach nadliczbowych, a pozwany nie wypłacił jej wynagrodzenia za te godziny, wobec czego Sąd, uznając w tym zakresie roszczenie powódki za uzasadnione, zasądził w pkt. III wyroku na jej rzecz od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w Ł. wskazane w tym punkcie kwoty. Wynagrodzenie za przepracowane godziny nadliczbowe pozwany ten powinien był wypłacić powódce, o czym była mowa wyżej, najpóźniej do dnia 10 – go kolejnego miesiąca, wobec czego odsetki Sąd zasądził odpowiednio od wskazanych w tym punkcie wyroku dat (pkt. III wyroku).

Sąd oddalił powództwo względem pozwany (...) Sp. z o.o. w K., A. R. i G. R., gdyż jak wykazało postępowanie dowodowe żadne z nich nie prowadzi własnej działalności gospodarczej jako osoba fizyczna polegającej na prowadzeniu Ośrodka (...) w D. (pkt IV)

Sąd obciążył pozwanego (...) Sp. z o.o. w Ł. kosztami procesu, albowiem zgodnie z treścią art. 98 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie (powód złożył stosowny wniosek) koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, a Sąd nie dopatrzył się żadnych szczególnych okoliczności, aby od pozwanego jako strony przegrywającej zasądzić tylko część tych kosztów, albo nie obciążać go tymi kosztami w ogóle (pkt V)

Sąd na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 130 § 2 k.p.c. oraz art. 10 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 623) zasądził w pkt. VI wyroku od pozwanego (...) Sp. z o.o. w Ł. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Sanoku kwotę 1 394,19 zł. tytułem kosztów procesu w tym kwotę 695 zł. tytułem opłaty od pozwu i kwotę 699,19 zł. tytułem kosztów opinii biegłego.

Sąd odstąpił od obciążania powódki kosztami procesu należnymi na rzecz pozwanych (...) Sp. z o.o. w K., A. R. i G. R. na podstawie art. 102 k.p.c. uznając, iż zachodzą podstawy do zastosowania powyższego przepisu, gdyż powódka wносиła pozew samodzielnie, bez pomocy fachowego pełnomocnika, a skomplikowany stan prawny własnościowy dotyczący prawidłowego ustalenia kto był pracodawcą powódki wymagał zgromadzenia przez Sąd dowodów z dokumentów, które dopiero wraz z zeznaniami pozwanych Ł. O. w imieniu Spółki (...) Sp. z o.o. w K., G. R. i A. R. pozwoliły na ustalenie, który z pozwanych rzeczywiście był dla powódki pracodawcą zwłaszcza, iż polecenia otrzymywała zarówno od B. R., ale również i J. R. i nie tylko. Dlatego, zdaniem Sądu, w tych szczególnych okolicznościach powódka nie powinna ponosić kosztów procesu na rzecz tych pozwanych, gdyż nie celowo, tylko z braku dostępu do niezbędnych dokumentów wskazała ich jako swoich pracodawców. (pkt VII)

W pkt. VIII wyroku, Sąd nadał wyrokowi w pkt. III co do kwoty 2 770 zł. brutto rygor natychmiastowej wykonalności po myśli art. 477² § 1 k.p.c.